

РЕШЕНИЕ

№ 35046

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3627** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. А. Ф., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 2306 от 07.03.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е било отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Били нарушени чл.35 и 36 от АПК, не била изяснена фактическата обстановка, липсвал задълбочен анализ на заявленията от лицето обстоятелства. Административният орган не е бил възприел правилно подробната бежанска история, неправилно преценил също, че за чужденеца лицето не бил налице риск от изтезание или нечовешко и унижително отнасяне. Ако за чужденеца не бил налице такъв риск, то той не би търсил убежище в България. Чужденецът изпитвал опасения за живота си и поради възникналите нови обстоятелства след свалянето на Б. А.. В съдебно заседание жалбоподателят заявява, че бил от Източен Е. където сега управлявали кюрдите и не можел да се върне при тях. Няма познати в други градове на С.. Всичките му близки, родители, сестри и съпругата му сега били Л.. Всички му казвали да остане тук (в България), защото в С. все още нямало сигурност. Той не можел да отиде в ливан защото там не приемали нови и искали да се отърват от сирийските граждани. Представителят на жалбоподателя, адв.Й., заявява, че имало налице неоспорима международна информация за нарушения на правата на човека в С..

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Х., в съдебно заседание моли съда да остави жалбата без уважение. В писмени бележки от юрисконсулт Г. (лист 110 и сл. от делото) излага подробни доводи. Предвид информацията относно С., не можело да се направи обоснован извод, че в момента в страната е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. В бежанската история на чужденеца нямало посочени конкретни действия на преследване срещу него, той лично нямал проблеми с официалните сирийски власти. Спрямо него нямало реална опасност от тежки посегателства. Подробно е обсъждана актуалната ситуация в страната.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от заповед от 15.09.2024г. (л.84) на РД „Гранична полиция“ – Градоман при МВР, на 14.09.2024г. лицето е било задържано в землището на [населено място], общ.К., било е без документи, и му е била наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход - С.“. Заповедта е връчена на лицето на същата дата (15.09.2024г.).

На 18.09.2024г. лицето е подало до ДАБ молба за закрила на бланка на Дирекция „Миграция“ – МВР (л.83).

На 27.09.2024г. лицето е подало молба за закрила и на бланка на ДАБ (л.82).

На 27.09.2024г. за лицето е съставен регистрационен лист (л.80-81).

Според отразено в него молителят е с имена Я. (собствено) А. (фамилно) Ф. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – мюсюлманин сунит, с основно образование, без професия, женен, без деца, владеещ арабски език, без документи за самоличност. За липсата на документи за самоличност лицето е попълнило и съответната декларация по чл.30, ал.1, т.1 от ЗУБ (л.59).

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.72-79).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.66).

С чужденеца е проведено едно интервю – на 28.01.2025г. (протокол, л.26-29).

На интервюто той е потвърдил информацията по регистрационен лист. Съпругата му останала в С., в [населено място]. Не можел да я вземе защото пътят бил много труден и нямали пари. Цялото му семейство било в Л.. Напуснал С. в края на август 2024г., нелегално за Турция. Имал лична карта, но я загубил по пътя. Целта му била Германия. В България влязъл незаконно. Първо 4-5 дни вървели пеша през гората, после една кола ги е отвела в С., където ги задържали. Нямал разрешения за влизане или пребиваване в друга държава от ЕС. От държавата си по произход не бил арестуван, не бил и осъждан. [населено място], където живеел през последните 4 години, било под контрол на кюрдските сили. Имало вътрешни конфликти, но не знаел с кого. През тези години нямало военни действия, но кюрдите искали да ги мобилизират - идвали при него, не помни точно кога. Казвали, че трябва да отбие военната си служба. Той обаче се скрил при роднини и повече не го търсили. След падането на властта на А. не се променило нищо. Районът на Д. А. останал под контрола на кюрдските сили. Гледал по новините, че е постоянно имало отвличания и убийства. Сражения и бомбардировки в Х. нямало. Виждал бил бомбардировки и жертви. Нямал проблеми с това, че е арабин, нито заради религията си. Не бил членувал в политическа партия или организация, не бил член на въоръжена групировка. Лично към него не била отправяна заплаха, нито било оказвано насилие. Не би се върнал в държавата си на произход. Вече нямал къща, защото домът му бил разрушен през 2017г. В С. нямало къде да

отиде, освен това кюрдите щели да го мобилизират. Не можел да отиде в Х. – „Там е новата власт и те са признати като терористи. Искал да остане, за да може да живее и да работи.

След съответно запитване (л.57) от ДАБ до ДАНС, по преписката е приложено писмо от ДАНС (л.39), в което се казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Към административната преписка е приложена справка (л.18-23), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, за ситуацията в С., актуална към 29.01.2025г.

В справката е посочено, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с временното правителство на страната. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. След 08.12.2024г. (датата на падане на режима на Б. А.) 115 000 сирийци се завърнали в С.. В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство се е ангажирало да защитава правата на малцинствата. Все още имало безредици в крайбрежните райони, Х. и Х.. Милиони сирийци се нуждаели от здравни грижи. От септември (погрешно посочено 2025г.) повече от 500 000 сирийци се завърнали в С., 200 000 от които – след падането на Б. А.. Отделно от това, 600 000 души, които дотогава били вътрешно разселени, се завърнали по домовете си.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.11-15).

В него е приел, че чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл.8, ал.1 от 3. причини. Не били установени дискриминационни или други неблагоприятни мерки водещи до риск от преследване. Не били налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 от ЗУБ - Лицето не е било изложено на опасност от тежки посегателства по смисъла на цитираната норма. Също така в страната нямало въоръжен международен или вътрешен конфликт, съответно нямало реална опасност за лицето от тежки посегателства поради наличието на безогледно насилие. При преценка на принципа за забрана за връщане („non refulument“), органът е преценил, че няма опасност лицето да се върне в С..

Пред съда са представени три нови справки за ситуацията в С., актуални съответно към 19.05.2025г. (л.99 и сл.), към 03.04.2025г. (л.103 и сл.) и към 14.03.2025г. (л.106 и сл.).

Справката от 03.04.2025г. (л.103 и сл.) се отнася конкретно до отбиването на редовната военна служба. В нея се говори не за задължително набиране, а за кандидатстване. Кандидати могли да бъдат лица на възраст между 18 и 22 години, несемейни.

Справката от 14.03.2025г. (л.106 и сл.) се отнася конкретно за отношението и евентуалното прилагане на наказания спрямо лицата, неявили се за отбиване на редовна военна служба и за възможността за освобождаване от такава. Според справката е обявена амнистия за военни, участвали на страната на бившия президент, включително за наборници. Справката не съдържа информация за налагане на наказания поради отказ от явяване за военна служба било от официалната власт, било от отделни племена или други неправителствени субекти.

Справката от 19.05.2025г. (л.99 и сл.) е обща за страната. Според нея през февруари 2025г. Сирийските демократични сили се съгласяват да интегрират своите военни сили към структурите на новото сирийско правителство. На 29.03.2025г. било съставено правителство с 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително алауит, представител на друзите и жена-християнин („приобщаващ кабинет“). Към 08.05.2025г. ВКБООН изчислил, че около 481 000 сирийци преминали обратно от съседните страни. Имало значителен брой завръщания на вътрешно разселени лица.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решението на ДАБ е връчено на жалбоподателя на 25.03.2025г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 01.04.2025г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че в хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език - арабски. Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за правата и задълженията си в производството и за организациите, от които би могъл да потърси помощ. Интервюто също е проведено с превод на арабски. При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. След приключването му, чужденецът е заявил, че е запознат с текста (на протокола) на език, който разбира и не е изразил възражения по него.

Поискано е и е получено становище от ДАНС.

Обратно на посоченото в жалбата, административният орган е изяснил фактическата обстановка и е анализирал заявените обстоятелства. Нито в жалбата, нито пред съда чужденецът е посочил, кое обстоятелство от бежанската му история е останало неизяснено, какво точно органът не е анализирал, и коя част от бежанската му история е останала неизяснена.

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

В настоящия случай търсещото закрила лице не е заявило да изпитва страх поради преследване въз основа на някоя от горепосочените причини.

Напротив - Я. А. Ф. е заявил, че не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради религията си. Не е имал и проблеми с властите, не е бил осъждан, нито арестуван. Той не посочва да е напуснал С. поради някаква подобна причина, нито поради конкретен факт от такова естество. Не е бил политически активен, така че да има проблеми по време на режима на А. или след падането му. Търсен е бил само веднъж за отбиване на военна служба, но след като се скрил при роднини, случаят не се повторил, на интервюто е казал, че след това повече не са го търсили. Чужденецът не посочва и някой от роднините му да е имал проблеми, свързани с преследване. От казаното в справката за отбиване на военната служба става ясно, че дори лицето да се върне в С., то едва ли би подлежало на призоваване за служба – справката цитира кандидатстване, а не набирането, лицето вече е на 31 години (при напускането на страната – на 30), а се приемат лица до 22 години, освен това е семеен – женен, а това също е пречка. Отделен е въпросът, че самата военна служба в страната на произход на едно лице само по себе си не е

преследване по смисъла на закона, а само в определени случаи. Твърденията за постоянни отвлечения и убийства също не кореспондират със справката за страната от административното производство и с тази представена пред съда. Напротив - от тях е видно, че обстановката в страната трайно се стабилизира, като и двете справки не посочват примери за такива действия нито от страна на държавата, нито от страна на недържавни субекти. Твърдението на жалбоподателя, че къщата им била разрушена също, е ирелевантно - по собствените му думи това е станало още през 2017г., а той напуска страната чак през 2024г. Обстоятелството, че съпругата на чужденеца и другите му роднини продължават да пребивават в С. (Л. по сведение в съдебно заседание) и спрямо тях да няма прояви на насилие, също говори за недостовестност на бежанската история. Затова натезават и фактите, че лицето е влязло в България нелегално, че е подало молба за закрила едва след задържането си от гранична полиция и след налагането му на ПАМ за връщане държавата на произход, както и най-вече това, че в интервюто той признава, че всъщност крайната му цел е била Германия.

С оглед казаното дотук, съдът намира оспореното решение за правилно в частта му, с която на лицето е отказано предоставянето на бежански статут.

Съдът намира също, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, с която административният орган е отказал да предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Жалбоподателят не твърди да е бил изложен в С. на опасност като някоя от описаните по-горе. Търсенето му за военна служба не може да бъде причислено като такава опасност. Както беше посочено по-горе, не е вероятно той да бъде потърсен за служба при евентуалното си завръщане в С.. Не твърди към настоящия момент такава опасност да е налице за съпругата му и другите му роднини, които са останали да живеят в С./Л.. Т. твърдение също би противоречало на справките за страната.

Съдът намира, че в С. към настоящия момент не е налице въоръжен международен или вътрешен конфликт, още по-малко пък на територията на цялата страна. От двете общи справки за страната става ясно, че в С. не се водят активни военни действия. Страната продължава да се умиротворява правият се опити за демократизация, включително с включване в управлението на различни етнически и религиозни групи. Съответно не е налице безогледно насилие по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. В справките не са посочени и трудностите от хуманитарен характер, които да са в такава степен високи, че да предполагат предоставянето на закрила само на това основание.

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на статут на бежанец или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, съответно не са налице хипотезите на чл.8, ал.9 и на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Ф., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 2306 от

07.03.2025г.на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: